

Κερκύρας Νεκτάριος προς γονείς: «Οδηγείστε τα παιδιά σας στο Χριστό. Μόνο εκεί υπάρχει Ελπίδα!»

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων](#)

Την εορτή του Αγίου Ενδόξου Πρωτοκλήτου Ανδρέου ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων κ. Νεκτάριος](#) εόρτασε στην ενορία του Αγίου Ανδρέου στη Λάκκα των Παξών. Η συμμετοχή των φιλεόρτων Χριστιανών ήτο πολυπληθής, ενώ μεταξύ του εκκλησιάσματος συμμετείχε και ο Δήμαρχος των Παξών κ. Σπυρίδων Βλαχόπουλος.

Παρά το γεγονός ότι η εορτή ήταν ημέρα Σάββατο, συμμετείχαν πολλά παιδιά Γυμνασίου, Λυκείου καθώς και του Δημοτικού. Να σημειωθεί ότι στην ως άνω ενορία εφημέριος είναι ο Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Ανδρέας Διαμάντης, υιός ιερέως αλλά και καθηγητής, φυσικομαθηματικός, στο Γενικό Λύκειο Παξών. Ο Σεβασμιώτατος, κατά τη Θεία Λειτουργία, εξέφρασε τη χαρά και το θαυμασμό του, διότι τα τελευταία χρόνια με την επίμονη κρίση των ηθικών αξιών και των διαφόρων κοινωνικών ανακατατάξεων που λαμβάνουν χώρα, τόσο περισσότερο οι άνθρωποι αντιστέκονται. Έτσι, με τη συμμετοχή τους στην Εκκλησία δηλώνουν την αντίθεση σε όλα τα αρνητικού χαρακτήρα τεκταινόμενα στην πατρίδα μας.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από την εορτή του Αγίου Ανδρέου λέγοντας ότι ο Απόστολος, εξαιτίας των πνευματικών και μεταφυσικών του αναζητήσεων, οδηγήθηκε στην έρημο του Ιορδάνου, προκειμένου να γνωρίσει και να ακούσει τον προφητικό λόγο του Τιμίου Προδρόμου. Ιδιαίτερα ο Ευαγγελιστής Ιωάννης, στη σημερινή περικοπή, αναφέρει ότι καθώς πλησίαζε ο Ιησούς τον Πρόδρομο, εκείνος υπέδειξε τον ερχόμενον Μεσσία με τη φράση «Ίδε ὁ ἄμνὸς τοῦ Θεοῦ». Πλησιάζοντας ο Κύριος, ο Ανδρέας ερώτησε «Ῥαββί, ποῦ μένεις;». Τότε ο Κύριος τον προσεκάλεσε να δει από κοντά και να εκτιμήσει το έργο του ευαγγελισμού που ήδη άρχιζε ο Κύριός μας. Τότε, έκθαμβος ο Ανδρέας,

τρέχει στον Πέτρο, τον αυτάδελφό του και του αναγγέλλει πως «Εύρήκαμεν τὸν Μεσσίαν». Ὅμως, η αναζήτηση του Μεσσία δεν απασχολούσε μόνο τον Ανδρέα. Ολόκληρη η ανθρωπότητα αισθανόταν το βάρος της ηθικής και πνευματικής κατάπτωσης που κατέπνιγε την κοινωνία της εποχής εκείνης. Τούτο μάλιστα, είχε εκφραστεί και από τους φιλοσόφους και τους στωικούς κατά την αρχαιότητα μέσα από το σπερματικό λόγο στα φιλοσοφικά κείμενά τους.

Ο Ανδρέας ζητούσε εναγωνίως την αλήθεια. Έτσι, τη βρήκε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού. Η κοινωνία μας σήμερα, βρίσκεται σε μία κατάσταση πνευματικού σκότους. Μάλιστα, συμπνίγεται από τον ηθικό ξεπεσμό, τον άκρατο καταναλωτισμό και ιδιαίτερα την απομάκρυνση της ανθρωπότητας από το Θεό. Δηλαδή, επέστρεψε σε μία ειδωλολατρία, ίσως όχι μόνο του δωδεκαθεϊσμού αλλά σε μία **λατρεία του ατομισμού και του εγωισμού**. Σε μία λατρεία της ηδονής και του ευτελισμού των πάντων. Η απουσία ελπίδας και έμπνευσης για την πορεία του ανθρώπου εμποδίζει τον άνθρωπο να προαχθεί πνευματικά ώστε να ζήσει εσωτερικά τη μεγάλη δωρεά του Θεού που είναι η πνευματική ελευθερία, η αληθινή αγάπη και η ειρήνη. Αυτήν την ειρήνη, δυστυχώς, ο ίδιος ο άνθρωπος με **το πνεύμα του συμφέροντος και της καταπίεσης**, όχι μόνο των αδυνατοτέρων προσώπων, αλλά και των αδυνατοτέρων λαών, κινδυνεύει από την έκρηξη ενός νέου παγκοσμίου πολέμου.

Ο Κύριός μας, ο σαρκωμένος Λόγος του Θεού έγινε όμοιος με τον δούλο Του, τον άνθρωπο. Εγκαθίδρυσε την ειρήνη στο σύμπαντα κόσμο. Σκόρπισε το φως της Θεότητας. Διέλυσε τους πάγους της σκληροκαρδίας των ανθρώπων. Όμως, παρά το γεγονός του ερχομού του Κυρίου, οι άνθρωποι δεν εκτίμησαν αυτή την παρουσία του Θεού. Έτσι, θέλησαν να επιστρέψουν ξανά στην προηγούμενη πνευματική τους δουλεία. Ο Απόστολος Ανδρέας ο οποίος διψούσε για την αγάπη του Θεού, για την πνευματική ελευθερία, για την ειρήνη και όλα τα αγαθά των δωρεών του Αγίου Πνεύματος στη ζωή του, τα βρήκε στο πρόσωπο του Κυρίου μας. Τα βίωσε, τα διακήρυξε, αγωνίστηκε και μαρτύρησε αψηφώντας τα παρόντα και τα εφήμερα, ζώντας την Καινή εν Χριστώ ζωή. Τη ζωή της αιωνιότητας και της χαράς την οποία και αναζητούσε.

Το πυκνό εκκλησίασμα απαρτιζόταν και από πολλούς νέους γονείς με τα παιδιά τους. Έτσι, στο τέλος, ο Σεβασμιώτατος με μεγάλη συγκίνηση, ενθάρρυνε τους γονείς λέγοντάς τους «οδηγείστε τα παιδιά σας στο Χριστό. Μόνο εκεί υπάρχει Ελπίδα!». Παραίνεσε δε, το εκκλησίασμα και ιδιαίτερα τα νέα παιδιά για μία επιστροφή στην παράδοση, στην πίστη, στην αγάπη και στην απομάκρυνση από

ατολισμό
λογημένες

